

Es Ca d' Inca

Lladrará cada diumenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPAÑA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE :: ESTRANJER: DUES IDEM. IDEM
PAGO PER ADELANTAT

EL SALT DE SON NEBOT

MIRAU que n' es'estada molt tres cada nostra illa, y fins fa poch temps, encare, un tresor preuadissim, ha jegut dins una encontrada de nostra serra de muntanyes oblidat, allá, de molts de curiosos que l' han recorreguda.

Remoretjant nit y dia, dins la triste soledat del freu d' aquelles serrallades, una caiguda d' aigua crestallina que murmurant saltironetja, baixant del Puig Major, fins a enfonsarse dins l' abisme dels seus valls, se perdía desde 'l principi del temps, sense que uy lumá, caigués ab alló de qu' aquella força hidrúlica pogués esser l' origen del fester qu' ab claredat hermosa havia de dar, dins temps no molt llunyá, la llum a n' els pobles del peu dels puitxos que guarden a Nostra Moreneta.

Aquella aigua tant pura, pareix el transparent caramell de la cabeyera blanca y freda que tots els hiverns nos sol mostrar el Major de nostra illa, y com a vey guarda baix els seus faldars a n' els més petits que sempre li fan grata companyia; els calors del sol ardent fonen aquelles blanquissimes neveres, elles regalimant per entre les encletxes formen les fonts crestallines que apagan la set del cansat viatger, quan puja a contemplar desde les seues altures, les planures llunyanes y verdoses que pareixen les faltes de festa de la geganta adormida baix la sima d' aquells penya ls.

Nit y dia cau aquella aigua; pronte ferá rodar les turbines, y plorare la seua dissort tancada dins els

llassos de ferro que la ferán caure, ab fortaleza, demunt les pales de la maquinaria; será esclava del homo, y aquella llibertat ditxosa que gosava, saltironetjant per les penyes, se convertirá en trebay pesadissim, fent donar milers de voltes a les rodes que may per may acabará mentres elles caiguen. ¡Pobres aigues de suau remoretal el bram encoretjat de vostra furia, al caure, prompte retornará per les coves y penyes foredades del vall, la má de l' homo tencará a voluntat seua vostra porta de sortida, y, donará expansió á vostra furia per treure profit d' ella; dareu llum, moldreu blat y fereu textits, els pins més altivols y les ausines més corpulentes, baix el tay de la serra per voltros moguda, caurán fets mil bos-sins.

Ja veis, donchs, si voltros ahir mauses y tranquiles, viviau ab la pau del Senyor, cantant el rosinyol al sò de la vostra seguida correntela, les primicies del seu amor a sa companya que cuidava dels seus fillets; senyera del amor pacífich y vertader del sencill carboneret de les teues encontrades, avuy has canviat, no tens res de aquella dolça remor ab que saltaves, brames furiosa contra els teus opressors y ¡ay! d' aquell que caigue baix de ton domini, pagarà ta llibertat perduda, serás com la féra social que se remoleca dins les lleys del lliberalisme y no fa més en los seus esforços qu' embolicarse dins les mayes dels filats de l' esclavitut qu' el martirisen.

Axò será el salt de Son Nebot; dins breus mesos donará força a les turbines que ferán rodar els dinamos, y aquests, com esperit

invisible, nos enviarán pel fil de coure el fruit elèctrich que donará força, llum y calor a voluntat dels seus amos.

M. MALFERIT.

Inca 14 Desembre 1903.

ESPLAY

Per demunt l' espes brancatje d' atapits arbres fruytals; salta alegre l' aucellada mentres va cantant, cantant.

Mes, també, en tant que s' esplaya va 'l bon Fruit a espipellar, y a labor d' altra Pomona sol darli un sabor més grat.

¡Quina joya més hermosa de dolsura y tendra pau, si 'ls obrers aprofitassen per son esperit l' esplay!

A. G. ROVER.

3 Desembre de 1903.

Importancia de la alimentació vegetal

Cumplint lo promés escrit per segona vegada a fi de dar a conixer un parey de coses més sobre s' alimentació vegetal.

He lletjit que s' alimentació vegetal es suficient per viure l' homo; qu' es convenient per viure molts d' anys; que desentrotlla en gran escala la forsa corporal y que favoreix el trebay intelectual.

Que l' homo pòt viure bé amb l' alimentació vegetal, pot demostrarse científicament, tenguent en compte que les pèdues diaries que sofreix el cos humá, estan calculades en 20 grams d' ázoe y 340 de carbono, (cantidats aprocsimades) que de sobres pot proporcionar una alimentació vegetal; més si tenim en compte que entre 'ls vegetals hi ha ses faves, lleties, monjeres y guixes que contenen tanta cantidat d' ázoe y carbono, que supera a la meteixa carn. L' esperiencia confirma la possibilitat de viure bé ense menjar carn y no necessit demostrarlo.

Es Ca d' Inca

Qu' es convenient per viure molts d' anys, també resulta confirmat per l'esperiença. El terme medi de la vida humana que deuria esser de cinquanta anys, segons un autor modern de molt gran y merecudada fama, va devallant progresivament a uns coranta y fins a uns trenta cinch anys, a conseqüencia de la civilisació moderna, que va lligada amb l'abus de l'alimentació de carn. Aquells homos tan veys d'altre temps s'alimentaven casi exclusivament de vegetals. Molts de Sants Pares que visqueren fins a una centuria, may menjaren carn: Seguint aquesta regla, S. Pau ermità visqué 105 anys y Sant Antoni 113. Els Trapenses y Cartuxos, de que ja vaix parlar, moren de veyesa la major part. El llibre que va escriure En Cornaro *Discorsi ithorno alla vita solria* traduhit a n' el francés en 1891, conté moltes de curiositats que demostren d' una manera convincent qu' es menjar vegetals allargá la vida humana. Aquest llibre el va escriure En Cornaro quant tenia 86 anys, disfrutant encare de salut, vigor y activitat que atribuia a n' el regim vegetal, y fins-y-tot feya la bravetjada de dir que viuria cent anys. Efectivament va endeviná; en visqué cent y pico. En Rousseau mos diu que seguint aquest règim es com va conseguir En Patrici O' Neil viure fins l'any 1760 havent nat en 1647.

Pero lo que més importància té, es la manera com se conserven en plenitud de vida y clara inteligència els qui han seguit aquesta alimentació. Arriben a veys y son joves es dir: son joves apesar de tenir molts d' anys.

Per provar que dona forsa corporal afegiré qu' els trabayadors des camp' alimentats en llegums, pá y figues, son més forts que 'ls senyors ciutadans que apenas si ensaten un panet amb un gran diná de molts de plats de carn. Els obrers més forts de France son els de Corcega y Limonsi que s'alimenten de vegetals. Els més forts d' Inglaterra son els de Lancashire y de Jorkshire que menjen pá pudhing y ferines. A Rusia hey ha obrers que trabayen 16 hores diaris y sols viven de llegums, llet, pa negre y ays, Els soldats polonesos, que menjaven aixó mateix, eren infatigables. Menjant melons, sebes, faves, llentíes, datsils y blat de les Indies, fan trabays formidables els trabayadors y barquers d'Egipte, els de Constantinopla y els qui trabayen a les mines de Chile. A n' els Estats Units está ja acabat es ferro-carril del Pacific que s'ha fet tot amb obrers xinos alimentats amb arròs y casi res més.

Un altre dia parlaré de les ventatjes que dú, aquest aliment, demunt la vida intelectual.

ALEXANDRE

BENESTAR

Qui vol beure aygua fresqueta de la Font del benestar, l'ha de treure ab sa gerreta de la consciencia neta que pot darli un ben obrar.

A. G. ROVER

NO MOS NE MANCAVA ALTRE

(SEGON DIALECH)

Massola. Pirris, quines impresions dus de per la vila?

Pirris. ¡Ay!! ¡ay!... jo som mort... estig amb sos cabeis drets...

M. ¿Com es are?

P. ¡Ay!... dexem seure... aayyy...

M. Sèu tot lo que vulgues, ja saps que aquí es ca-teva.

María, María, en Pirris que s'acuba, fé vía dú els esperits.

María. Encare més esperits?

M. Vuy dir, els d' aygo-ardent. Pirris, Pirris.... ¡no contesta! Feli una tasá de tilla.

(Al cap de mitja horeta)

Ala! Pirris. está tranquil. Ja saps que no m' agraden els homos covarts. Contém lo que t' ha passat.

P. Es... ben vè... que... que... que parlen amb sos morts... jo he sentida la veu del meu Miquelet...; Pobre Angel! També m' ha dit, l' esperitista major, que la meva ánima, abans d' incorporarse a mon cos, era d' un bastaix. Jo qui pretenia venir de les set cases!

M. ¡Ajajajaaa!..

Meam si t' derán entenent

qu' els banchs de l' esglesia ballen y les muntanyes devallen a beure aygo a n' el torrent.

P. Idò si: en Tiá dels farols no pòt esser esperitista, perqu' el seu esperit té un pecat que vá cometre quant estava dins el cos d' un frare.

M. Que fa molt de temps?

P. Uns set-cents anys.

M. Erri... no' n voldria veure altre qu' el qui no sap dir dos de despert, de dormit te tes volar.

P. ¡Ay, Massola, qu' estich de mal! ja no vuy tornar menjar pus carn, peix, ni fruites, solament li vuy pegar de sopès, fideus y pá, no vaix d' un denou.

M. Que dius, que dius? Ja tens rahó qu' estás mal y... ferit del bolet! Espliquet.

P. Es que la ferina, com la molgueren y pastaren l' esperit li degué fugir, y així no perilla pegar una caxalada a un pobre germá meu.

M. Per lo que veig, Pirris, estás esperitilistat, com el cabo de municipals qu' hey fá guardia. Pareix mentida qu' un homo amb sa cara tan seria, en lloch d' encáisar els atlots que no fan perjada bona, vája a correrla a donar comendacions dels morts a les seves famílies.

¡Bon servici presta a la ciutat!

P. Tú t' en rius, y si ho veyes y senties hey creuríes.

M. Jo no trac de negarho: La fé m' ensenya qu' eczisteix el diable, pare dels esperitistes.

Si fan miracles y coses sobre-naturals, o son fetes per virtut de Deu, que té un poder infinit, o venen del dimoni qu' et té molt gran; però qu' está fermat per la ca-

dena de la voluntat divina, y no s' allarga un punt més qu' els que Deu li dona gano.

P. Els esperitistes fan les coses per virtut de Deu. Ells resan parts de rosari per les ánimes que no están en salvament.

M. Aixó no val, ferém una prova. L'esperit de Deu es humil, manso y resignat; tu vas allá, y quant estiguen en comunicació amb els morts els-e pegues una troncada, si veus que t' tornen bé per mal, que giren s' altre galta perqu' els ne peguis un' altre, digués qu' es una reunió de sants; però si s' axequen y te donen una falaca a tú, ja pòts tenir per ben cert qu' es l' esperit vengetivol del diable qu' els-e mou.

P. Es que jo, Massola, no puch arriba a creure, qu' el dimoni, qu' es tant viu, y que sap qu' el mon está venut a les apariencies, haja sercades a Inca, persones tant crúes per estendre el seu reynat infernal.

M. Amb aixó trob que tens rahó. Mira, estich de partida. Un altre dia en parlarem més que t' vuy treure el gat del sach.

P. Adios Massola.

M. Arreveure Pirris.

En MASSOLA

Coigs del Naxement del Bon Jesus⁽¹⁾

Si de los homos prendat voleu neixe Salvador,
Veniu Jesuset amat
feis pessebre a n' el meu cor.

Desde'l pit de l' Etern Pare el Fill' divino es vengut:
es una Verge sa Mare qu' amb un sí lo ha concebut,
y per neixe no troba are qui 'l vulga rebre amb amor!
Veniu Jesuset amat
feis pessebre a n' el meu cor.

Vé com una mansa auvella, fet anyell el qui es llevó veurá 'l mon la maravella de tot un Deu fet minyó:
cosa n' es d' admiració sercarnos el Salvador.
Veniu Jesuset amat
feis pessebre a n' el meu cor.

Quant vé tot enamorat de nostra naturalesa per enriquí la pobresa que mos dugué el vil pecat,
el mon no vol la riquesa qu' ofereix el Creador.
Veniu Jesuset amat
feis pessebre a n' el meu cor.

El divino Manuel, el qui es etern fet mortal,
vé per desterrar tot mal y fer de la terra un cel:

(1) Aquestes cobles, populars a Inca, no les hem vistés impreses ni manuscrites en lloch. Pot esser que no les hagem recullides totes, perque ens asseguran que ja son del temps dels frares. Se canten, de temps immemorial, a la novena de Betlem a la iglesia de Sant Francesch.

serca una ànima feèl
y no'n troba jay quin dolor!
Veniu Jesuset amat
feis pessebre a n' el meu cor.

Vé a n' el mon tot desnuet
d'una Mare, qu'es tant pobre,
que no té filet de roba
per cubrir lo seu cosset,
sens dupte, patirà fret.
Ell qui es foch abressador.
Veniu Jesuset amat
feis pessebre a n' el meu cor.

Está la Verge Maria
en vigillies del parir
son Fillet desitja eixir
serca n' nostra companyia.
Si tothom Vos desprecia
y no trobau lloch millor
Veniu Jesuset amat
feis pessebre a n' el meu cor.

Oh! Eterna Sabiduria
qui fort y suaument
tot ho anau disponguent
cel y terra, nit y dia;
veniu a l' anima mia
que vos desitja amb ardor.
Veniu Jesuset amat
feis pessebre a n' el meu cor.

CRONICÓ

Desembre de 1903.

Dia 1.—A Valenci 400 oficials d'imprempa se declaren en vaga perque els patrons no los volen concedir ses 9 hores de feyna. Aximatex se publican els periodichs. ¡menos mal!—Es Senat aprova totalment es presupost de Guerra.—En Canalejas pronuncia un discurs en es Congrés diguent entre altres coses que confia dins poch temps esser poder; y que en comendá élls... no res: la Seu plena d'ous.—Segons notícies el Bisbe ha nomenat Prió interí de la iglesia del Hospital a D. Sebastia Binimelis Pre. carrech vacant per mort de D. Juan Lladó Pre. a. c. s.—Un llamp pega a n' es faro de Formentó espenyant varies pilastres que aguantan una barrera de ferro enrevoltant la casa y rompent part de dita barrera.

Dia 2.—A Solle se penja un fradí. No se sap es perque; pero se creu qu' es efecte de sa borretxera que sempre duya.—Se reben males notícies de sa salut del Emperador d' Alemanya.—A Toledo passa per uy un tros de bóveda de sa nau del co de la Catedral. No hi ha haguda cap desgracia ¡menos mal!

—En Nocedal, en es Congrés repartex can teles a tots es confreres. Sa tropa d'Artilleria fa festa a sa seva Patrona antes d' hora perque hi pugui asistí sa bateria de montanya destinada a Mahó que s' ha de embarcá demá.

Dia 3.—El diputat Roses impugna en el Congrés el projecte del descans dominical (ni deu esser trabayadó ni cristiá) dient que aquest projecte es perturbadó. ¡que bufes!

Es secretari de sa comissió dictaminador a el defensa dient que, el tenen ses nacions europeas. El baró de Sacro-Lirio se declara partidari, en lloch del descans dominical (axò fa nèu) del descans *semanal*. Es a di: tota sa setmana ha de ser descans, y una setmana derrera s'altra; ¡aquest si que deu foji de ses dues efes!—Tots es ministres quejen entesos ab en Villaverde, per presentá sa dimisió per amor de s' aptitud d'oposició de totes ses minories a una proposició d' en Dominguez Pascual.—Dimi-tex tot es Gabinete. El Rey consulta es cap-pares polítichs conservadors y tots están acordes en que en Maura ha de formá Ministeri.

Dia 4.—El Rey encarrega a n' en Villaverde sa formació de ministeri. Aquest se resol; pero definitivament dexa es papés per no trobá medi.—El Rey conferencia amb en Maura qui accepta es carrech de presidir es ministeri.—Els artillés de Palma tiren el resto en sa festa a sa Patrona St.ª Bárbara. Oficiá el Bisbe.

—Amb motiu des camvi de Govern el valors publichs devallan.—S' Ajuntament de Felanitx, reunit aposta resol per unanimitat enviá s' enhorabona a n' Maura ab motiu de ser nomenat president de ministres. Els ajuntaments de casi tots es pobles de Mallorca li envían telegrames de felicitació.

Dia 5.—D. A. Maura presenta a n' el Rey sa llista de ministres.—A unes mines de Ciudad Real explota una caldera matant dos obrés.—Se fa sa jura de ministres.

Dia 6.—Entra a formá part de s'Academia de Ciencies Morals D. Amós Salvador.—El Sr. Maura pronuncia un discurs en el Consey de ministres esposant el seu programa que merex la aprovació de tots.—Es republicans desistexen de s' actitud d'oposició.—En Pidal no está conforme ab so nou govern.

Dia 7.—Es militars d' Infanteria adornan ab molt de gust sa Iglesia de St.ª Magdalena per celebrar sa festa a sa seva Patrona la Inmaculada Concepció.—Es nomenat Director General de la Guardia Civil el Sr. Martitegui exministre de Guerra.—Inundacions a Gijon. No hi ha desgracies; més val axí!—En es Congrés se dona a conexe es nou ministeri. El Sr. Maura esposa el seu programa y diu que confia, ab la ajuda de Deu, durlo a bon terme. En Salmerón, de bones a primeres endosá a n' en Maura un esplet de groseries contra sa religió y sa enseñansa relligiosa. Ha frissat de fe sa verinada.—A Inca se fa una comunió numerosa, de homs y dones, com-a final de ses conferencis y exercicis que per espay de vuit dies ha donats el P. A. Tomás del S.S. C. C.

Dia 8.—Rep els ultims sacraments el Cardenal-Archabisbe de Valenci.—El president de France proposa a les Cámares l' augment del etsercit de la marina. El Sr. Maura en el Congrés promet posá mitjes soles a n' es sufragi universal. Ho necessita.

Dia 9.—Mor a Valenci l' Archabisbe

d' aquella diócesis el Cardenal Herrero. a. c. s.—A Bilbao trabuca un bot. De cinch persones que e-hi anaven quatre moren negades. Partex el Rey cap a Lisboa. Van a despedir-lo una multitud de gent, el Govern y demés autoridats.—En el Congrés en Canalejas torna sa pilota a n' es joch a n' en Salmerón. S' a... va dí a n' es porch, oreyut.

Dia 10.—La Dipuració provincial resol doná mil pessetes per s' instalació de la *Cuna del niño Jesús*, establiment fundat per unes cuantes senyores amants del pro-hisme pera recuí els infants de llet fiys de pares pobres.—Trabuca un lleut pescadó, a sa badia de Palma. Els tripulants arriban nadani a un islot d' on son recuits.—Els prínceps d' Asturias han donades 2.500 pessetes a n' el doctó Ulesia en favor de s'establiment de consulta gratuita per infants de llet.—El Rey arriba a Lisboa. L'esperavan el rey de Portugal, el Princep Carlos y una multitud de gent. Es molt obsequiar.—Sa Sociedad de *Amigos del País* té junta: Pren possessori del carrech perque fon elegit D. Eusebio Estada.

Dia 11.—Mor a son Espanyolet enterrat per un esbaldregament de terra, un homo que ab altres trabayadós feyan una siquia, a. c. s.—Arriba per primera vegada a Solle es vapor *Villa de Solle* que sa companyia del *León de Oro* ha comprat. Donám sa enhorabona a n' es sollerichs per s' interés que se prenen en aumentá s' importancia del seu comerç.—Cada cual allá ont li cou; y pareix que a n' en Salmerón li donan coitje ses ordís relligioses, axi ho dona a entendre fent vení bé es parlá en cuantre d' elles, sempre que parla en Congrés, com ho fa avuy. A Lisboa no han pogut obsequiá es nostre Rey, ab una corridá de toros per amor des ploure. ¡Ja ho val! paciencia!

Dia 13.—A sa carretera que va de sa Pobla a Pollensa s' ha trobat un homo mort. Segons dictamen d' es metjes es mort d' un atac cerebral. a. c. s.—A Solle se beneyex el nou vapor qu' han adquirrit. Deu l' alliber de desgracies.

Dia 14.—A Campos un porqueret de 11 anys fent títeres, segons se suposa, demunt una figuera, queda afeugat ab sa llandera de ses corretjades. a. c. s.—A Binisalem troban una dona morta dins una siqui. Segons dictamen dels metjes tengué un acubament que la va fe caure a dins sa siqui ran de la qual, segons se creu, feya erba. a. c. s.—El rey se posa en camí cap a España.

El sen PIRRI

Adagis de Desembre

Santa Lluçia, llarga es sa nit y curt es día.

Sant Tomás, agafa sa porçella p' es nas. Ses tempores de Sant Tomas, de la serra no caurás, si dejunades les háis.

Si per Nadal fa estiu, a Pasco prop des caliu.

Lladrades y moxonies

Suplicam a nostres llegidors que desitjen contestar, fonamentantse en fets històrics, documents autèntics ó altres proves, a la pregunta que ferem referent a s'origen del nom que té es llogaret conegut per *Pont d'Inca*, ens envii la constestació abans de comensar l'any nou.

El pare del desgraciat jove Martí Coll Llabrés que morí engrunat per una penya de el Gorchblau, dia 5 d' Octubre del corrent any; va rebre divenres 393 pessetes de la Caixa de Previsió de socorros de Barcelona en concepte de indemnissació, conforme mana la lley d' accidents del trebay.

Dita lley fou aprovada a les Corts l' any 1900, en benefici de la clase trebayadora. Estableix diferents indemnizacions, segons el accident hagi causat la mort ó tan sols ferides al obrer, que trebaya continuament per conte d' altri fora de ca-seva; quines cantitats té que pagar el qui té l' obrer llogat. Per lo tant es responsable de l' indemnissació era en dit cas mestre Bernat Oliver, però com té assegurats sos trebayadors a la citada Caixa, aquesta es la que ha pagat per conducte de son representant en Inca D. Jaume Puigserver, quefe de s' estació del carril.

Aquesta setmana es temps ha estat plové y bastant fret. Temps propi de s' estació en que mos trobam.

Per aquest motiu el mercat efectuat dijous passat fou poch coneorregut.

Un d' aquests dies el Batle fé anunciar que tothom que tengui pedreny ó altres materials, les pot dur a n' es carrer nou de davant s' estació des carril.

Es tant el fang que hi ha per molts de carrers de nostra ciutat, que si un no vol embrufarse fins a n' els colsos, no té més remey que armarse de unes xangues.

Però qui vulgui quedar encaflat, que passi p' el carrer de *Recreo*, vulgo Can Paraigo, ahont se posá molta terrota y poch pedreny. No comprenem perque se

dexa un carrer sense quedar arreglat de tot.

Dies enrera se casá un viudo amb una viuda, ab dos casi xexantins. Alguns degueren dir bona ocasió per moure grescal Y els noviis foren obsequiats amb tests romputs. Agents del municipi com paregueren en es carrer des Call, lloch del sucés.

Ja heu vall No saberse devertir sino demunt s' esquena de qualquí.

La guardia civil de Santa Eulari (Ervisa) dona conte d' haver entregat a n' es Jutje competent 27 jugadors.

¿Que no 'n podrien agafar a altres punts? Vaja, com que no'n falten d'aquests viciosos.

Publicacions rebudes

El num 756 de la revista agrícola *L' Art del Pagés*, ab trabays d' En Joaquim Omedilla, d' en Maurici Caillá y altres.

El núm. 671 de la revista *El Labriego* ab trabays agrícols d' interesant lectura.

El núm. 102 del xistos setmanari barceloní el *Cut-Cut!*

Bolletí comercial

Mercat d' Inca.

Preus que tetgiren a n' aquesta ciutat dijous passat:

	Pessetes
Bassó (es quintá)	80'00
Xexa (sa cortera)	16'00
Blat id.	16'00
Ordi id.	10'75
Sivada id.	8'50
Id. forastera id.	7'00
Faves cuitores id.	18'00
Id. ordinari veyes id.	16'75
Blat de les Indies id.	15'00
Mongetes (confit) id.	45'00
Id blanques id.	33'00
Fasols id.	30'00
Ciurons id.	22'00
Gallines (sa tera)	1'00
Calis id.	0'75
Conis id.	0'35
Ous (sa dotzena)	1'20
Patates (es quintá)	4'00
Safra (s' unza)	4'00
Figues seques (es quintá)	9'50
Olives (sa barsella) de	1'25 a 2'50
Porchs grassos (s' arova)	12'00

Moviment de població

Inscripcions fetes en el Registre civil d' Inca durant els dies que s' espresen:

Desembre de 1903

NAXEMENTS

De dia 1 fins dia 18

Nins 5 Nines 4 Total 9.

CASAMENTS

Dia 9 Bartomeu Payeras, 26 anys, fadrí, ab Catalina Estrany, 22 anys, fadrina.

« Antoni Garcias, 22 anys, fadrí, ab Catalina Llabrés, 26 anys, fadrina.

« 12 Domingo Ferragut, 64 anys, viudo, ab Peira María Amer, 52 anys, viuda.

« 15 Joan Ramis, 33 anys, viudo, ab Margalida Mateu, 28 anys, fadrina.

« 16 Jaume Pujol, 30 anys, fadrí, ab Catalina Melis, 18 anys, fadrina.

« 17 Gabriel Seguí, 31 anys, viudo, ab Francisca Bestard 28 anys.

MORTS

Dia 2 Peloni Truyol Janer, 13 anys, fadrina, raquitisme, Plasseta de la M. de D. l' luch.

« 4 Cavetano Aguiló Valls, 74 anys, casat, ucencia comatosa, C. de S. Francesch.

« 4 Pere Joan Payeras Llompart, 22 anys, fadrí, dioticesia C. de Palmer.

« 5 Francisca Janer Oliver, 50 anys, viuda, veyesa C. de Mallorca.

« 18 Sebastiá Pujades Gari, 76 anys, fadrí, apoplegia, C. de Mallorca.

OSSOS Y LLEPADURES

Semblances

1. ¿En que s' assembla el mon a la mar?
2. ¿Y un gorrió a ses sedes o penellons?
3. ¿Y un piano a un barco?
4. ¿Y un lloro a un ca?
5. ¿Y una clau a un clau?
6. ¿Y es plom a una venedora?

Fuga de vocals

.l.g.t p.n.x.t.
qu. N.r.d.l j. v.,
m.n.j.r.m c.qu.t.
y t.r.r.n.s t.m.b..

Ses solucions diümenge qui vé.

Un JOVE.

¡Mallorquins!

Els que viviu en aquesta illa daurada y els que un dia traspasareu la mar y vos trobau fora Mallorca; no dexeu de llegir Es CA d' INCA, únich setmanari qu' es publica en nostra roqueta redactat en llengua mallorquina.

Es CA d' INCA defensa les bones idees, es mantenedor de la fé, les costums y tradicions dels mallorquins de bona rel, s' interessa per les millores regionals y regala folletins a n' els suscriptors.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya: 1 pesseta, cuàtrimestre.

Estranger: 2 » »

No hu paga per tres pessetes, tenir un CA que tot l' any fa moxonetes a lo cristiá.

Per facilitar s' administració del periódich; a n' els que se suscriguen a mitjanmes o a ses acabayes les correrá es cuàtrimestre desde 'l primer día de mes; al efecte s' els donarán els números publicats desde dit día.

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

INCA: A l' Administració, C. de Mallorca 1, y a s' imprenta d' en Pere Antoni Pieras, S. Francesch 23.

PALMA: Llibrería d' en Felip Guasp, Morey 6.

Se venen números d' Es CA d' INCA en les esmentades cases y en BARCELONA: Kiosco de «La Vanguardia», Rambla dels Estudis.

Un número net y esporgat: 5 céntims.

SE VENEN

tota casta d' arbres fruytals com son: tarongers, pomeres, llimones, garrovers, etc. pera informes dirigiuos a l' amo n' Juan Llobera (a cal diable).—Pollensa, y a INCA a n' en Mateu Rosselló, hortolá de can Ripoll.